

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/273/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814204200
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814204200.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa R. O. Y., s.r.o., so sídlom v U., R. XX, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. G. O., s.r.o., so sídlom v U., R. XX, P.O.BOX XX, IČO: 47 233 516, proti odporkyni: J. X., nar. X.XX.XXXX, bytom M. X., X.. B. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v U., T. nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. U. H., advokátom v U., D. XX, o zaplatenie 509,19 Eur istiny a prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. decembra 2014, č.k. 5C/87/2014-45, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh vo veci samej a rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi náhradu trov nepriznal a ďalším samostatným výrokom zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 85,80 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka odôvodnil konštatovaním, že odporca bol v konaní plne úspešný a vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jeho strane priznal náhradu trov konania s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku okresného súdu, a to výroku, ktorým bola uložená navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že vedľajšiemu účastníkovi nebude náhrada trov konania priznaná. Poukázal na to, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Vyslovil názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenie na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené. Podľa jeho poznatkov združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Navrhovateľ vyslovil názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, preto ich náhrada vedľajšiemu účastníkovi nepatrí.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania

Preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva spotrebiteľa. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastenstva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdom zastúpiť advokátom. Súd prvého stupňa preto v danej veci správne uzavrel, že neúspešný navrhovateľ je povinný uhradiť v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania.

Vzhľadom na uvedené krajský súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Vedľajšiemu účastníkovi nevznikli v odvolacom konaní žiadne trovy, preto mu náhrada nebola priznaná, i keď by mu inak patrila podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.